

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Thứ ba, ngày 16/08/2022.*

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 978

“PHẢI QUÊN ĐI CHÍNH MÌNH THÌ MỚI CÓ THÀNH TỰU”

Trong nhà Phật, quả vị thấp nhất là Tu Đà Hoàn, người chứng quả Tu Đà Hoàn cũng đã không còn thấy cái ta. Nếu ai nói rằng họ đã chứng quả, họ thấy được quá khứ, vị lai thì chúng ta biết được đó là Ma. Không ai nói ra rằng mình chứng đắc vì như vậy họ đã dính vào ngã chấp, chấp chặt vào cái ta. Có cái ta thì sẽ có cái của ta, khổ đau cũng từ đó mà sinh ra. Hòa Thượng dạy chúng ta: **“*Phải quên đi chính mình thì mới chân thật có thành tựu*”**. Nếu chúng ta không quên đi chính mình thì không thể có thành tựu. Chúng ta vẫn bị dính chặt vào cái của ta, việc của ta nên chúng ta hết sức bận rộn, khẩn trương.

Người xưa kể lại câu chuyện về danh tướng Phạm Ngũ Lão, khi ông còn là một thường dân, ông đang lo nghĩ về việc nước nên khi quân lính đâm giáo vào chân ông cũng không biết. Người thế gian cũng có sức định lớn như vậy! Chúng ta ngời niệm Phật mà bị muỗi đốt thì chúng ta đã quên mất việc niệm Phật. Chúng ta lo cho cái thân, chấp vào thân của mình nhiều hơn lo việc thoát sinh tử. Chúng ta tu hành không có thành tựu vì chúng ta quá xem trọng cái ta, cái của ta.

Hòa Thượng nói: **“*Tu hành phải từ nơi căn bản mà tu. Căn bản của căn bản chính là phải phá trừ ngã chấp*”**. “*Ngã chấp*” là chấp lấy cái ta. Chúng ta không thể phá trừ được cái ta: Ta thấy, ta biết, ta làm. Chúng ta làm theo cách của chúng ta thì chắc chắn sẽ sai lầm. Chúng ta phải buông bỏ không dính mắc vào cái ta. Chúng ta không phá ngã chấp thì chúng ta làm việc gì cũng vì ta, tất cả những việc ta làm đều là Ma sự chứ không phải là Phật sự. Những việc làm đó sẽ gây phiền não cho mình và cho người. Tương lai chắc chắn chúng ta không thể ra được ba cõi.

Hòa Thượng nói: **“*Người thế gian có ngã chấp nên chúng ta khởi tâm động niệm không thể quên được chính mình. Phạm phu làm bất cứ việc gì thì nghĩ: “Việc này có lợi***

ích cho ta không?”. Khi chúng ta làm việc gì thì ý niệm *“ta có lợi không?”* luôn khởi lên đầu tiên.

Trong *“Lễ tri ân Cha Mẹ vợ chồng”* vừa qua, tôi không mời một vị khách nào. Buổi Lễ tri ân đã diễn ra tốt đẹp, không có ai ra về giữa chừng. Chương trình được Livestream trên các kênh mạng xã hội, số người xem Online cũng tương đương số người ngồi ở hội trường. Chúng ta dùng khởi tâm động niệm là: *“Phải như thế này, phải như thế kia!”*. Tổ Sư Đại Đức đã dạy: *“Kiệt thành tự khả chuyển phàm tâm”*. Chúng ta dùng tâm chân thành phục vụ chúng sanh là được!

Hôm trước, có người hỏi tôi mấy người đến tham gia thì có thể tổ chức chương trình, tôi nói một người là được! *“Lễ tri ân Cha Mẹ năm 2019”* tổ chức ở Cần Thơ, tôi cũng nói có một người đến tham gia cũng có thể tổ chức. Họ rất ngạc nhiên! Chúng ta không cần phải suy nghĩ là phải làm như thế nào! Hòa Thượng đã dạy chúng ta: *“Cả đời này chỉ nên học chân thành”*. Chúng ta xa lìa *“tự tư tự lợi”*, xa lìa đi chấp trước thì chúng ta có thể học được chân thành. Chúng ta đã học gần xong 1200 đề tài nhưng chúng ta vẫn càng ngày càng vướng mắc vì chúng ta khởi tâm động niệm vẫn dính chặt cái ta, cái của ta. Trong các buổi lễ mọi người cảm xúc nhưng chúng ta phải biết kiểm soát cảm xúc của mình. Nếu chúng ta quên đi chính mình thì mọi việc sẽ tốt!

Hòa Thượng nói: *“Ý niệm đầu tiên của chúng ta là vì ta. Phá được ngã chấp là trí tuệ chân thật. Nếu chúng ta còn có ngã chấp, có cái ta tồn tại thì chúng ta sẽ không có thành tựu. Trong Phật pháp, chúng ta không phá ngã chấp thì chúng ta không thể vào được cửa Phật. Chúng ta học Phật nhiều năm nhưng công phu của chúng ta không có lực, chúng ta gặp cảnh vẫn sinh tình. Công phu của chúng ta không có lực vì chúng ta chưa thật làm. Chúng ta ngày ngày đọc tụng, giảng dạy, nghiên cứu thảo luận nhưng cũng không có lợi ích gì!”*. Chúng ta đã học được gần 1000 Đề tài, Hòa Thượng đều xoay quanh những tập khí xấu ác của chúng ta. Các đề tài gần đây chúng ta học như: *“Chỉ nên chuyên sưu tập việc thiện của người”*, *“Phải học chân thành”*, *“Phải quên đi chính mình”*. Nhưng dù học gần 1000 đề tài nhưng chúng ta vẫn: *“Ta vẫn là ta từ thừa nào, từ ngàn xưa ấy đến ngàn sau”*. Chúng ta vẫn phiền não, vẫn khổ đau!

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta có được một chút xoay chuyển về Tín – Giải nhưng chúng ta không Hành. Chúng ta Hành thì chúng ta có Chứng. Chúng ta phải chân thật*

làm. Đó là trí tuệ chân thật.” Chúng ta có một chút tin và một chút hiểu nhưng chúng ta không chân thật làm.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có trí tuệ chân thật thì chúng ta sẽ có hai lợi ích, thứ nhất là chúng ta được khai ngộ, thông hiểu mọi việc. Thứ hai là chúng ta có cái lợi chân thật, chân thật chi lợi. Người thế gian họ chỉ coi trọng lợi ích về mặt vật chất. Nhưng lợi ích chân thật không phải là lợi ích về mặt vật chất mà là lợi ích về mặt tinh thần, chúng ta có được niềm vui bất tận. Đó là công phu chân thật!”**. Cái lợi chân thật không làm chúng ta phiền não, đời sau chúng ta không phải vào lục đạo luân hồi. Những người anh hùng: **“Sống bám đá, chết bám đá thành bất tử”**. Họ có niềm vui, niềm tin nên họ làm được. Chúng ta học Phật mà chúng ta không có được niềm vui tinh thần thì thật uổng phí! Người học Phật mà để vọng tưởng, phiền não chi phối thì thật quá đáng thương!

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta chân thật học Phật thì chúng ta có hai lợi ích đó là Phước và Huệ. Phước, Huệ đầy đủ thì chúng ta có một chút giống Phật”**. Chúng ta học Phật phải giống như Phật nhưng chúng ta học mà càng ngày càng xa, càng không giống được Phật thì chúng ta phải làm lại từ đầu. Chúng ta đừng ngại làm lại từ đầu. Ngày trước, khi tôi đi giảng, một người nói với tôi là họ đã làm sai hết. Tôi nói rằng: **“Sai cũng không sao! Chúng ta bắt đầu lại từ đầu! Chúng ta có khởi đầu đúng đắn thì chúng ta sẽ có kết quả tốt đẹp!”**. Sự chấp trước của người thế gian là **“thâm căn, cố đế”**, nên chúng ta nói họ không nghe. Họ cho rằng những việc làm của họ đúng họ không muốn thay đổi!

Hòa Thượng nói: **“Suốt cuộc đời này bạn có đủ can đảm niệm một câu “A Di Đà Phật không!”**. Chúng ta chỉ cần niệm một câu **“A Di Đà Phật”**. Đời này, chúng ta tin có Tịnh Độ, tin có Phật A Di Đà, tin có thế giới Tây Phương Cực Lạc, tin Thầy thì chúng ta nhất định vãng sanh. Nếu công phu chúng ta chưa đủ thì chúng ta tiếp tục đọa lạc. Có người hàng ngày niệm: **“Nam Mô A Di Đà Phật cho con vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc”**. Trong **“Kinh A Di Đà”** dạy chúng ta: **“Nếu chúng sanh nào chấp trì danh hiệu Phật từ một ngày đến bảy ngày thì đích thân Phật A Di Đà và Thánh chúng đến tiếp dẫn”**. Tổ Sư Đại Đức đều chỉ niệm **“A Di Đà Phật”** nhưng người ngày nay lại tự nghĩ ra nhiều cách khác nhau, họ sợ Phật A Di Đà không nghe thấy! Người xưa kể câu chuyện về ông thợ rèn, ông thợ vá nồi tự tại vãng sanh, các ông vừa làm việc vừa niệm **“A Di Đà Phật”**.

Chúng ta tu học thì chúng ta phải làm theo những điều Kinh Phật đã dạy. Trước đây khi tôi giảng ở Hải Dương, có một đạo tràng các cụ chuyên tâm niệm Phật, sau một thời gian

tôi quay lại giảng, trước khi niệm Phật mọi người tự đánh một hồi trống rất dài. Đó là chúng ta chấp trước, không làm theo lời Phật dạy. **“Kinh Vô Lượng Thọ”** dạy chúng ta: **“Phát tâm Bồ Đề một lòng chuyên niệm”**.

Chúng ta chỉ lóe lên ý niệm **“cái ta”** thì cả đời tu hành của chúng ta đã uổng phí. Chúng ta chắc chắn đi vào vòng sinh tử. Người niệm Phật nhiều nhưng người vãng sanh quá ít. Thời của Ngài Lý Bình Nam, Thầy của Hòa Thượng Tịnh Không cách chúng ta khoảng 80 năm, hơn 300.000 người học Phật thì chỉ có hơn 30 người vãng sanh. Khi đó chưa có Internet, chưa có những phương tiện làm ô nhiễm tâm thanh tịnh của chúng ta như ngày nay. Chúng ta vào mạng xã hội, khi có người khen hay mắng chúng ta đều bị động tâm. Tâm chúng ta không định thì tâm không thể tịnh vậy thì tâm không thể tương ưng với cõi tịnh.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta học Phật nhiều năm nhưng công phu vẫn không đắc lực. Ngày ngày, chúng ta vẫn sống trong phiền não. Chúng ta tuy rất xa với Phật nhưng những việc làm chúng ta giống như Phật thì chúng ta sẽ gần với Phật. Chúng ta tin, hiểu nhưng không thật làm. Nếu kiến tư phiền não của chúng ta chưa đoạn dứt chúng ta vẫn là phàm phu. Vậy thì chúng ta tu hành như thế nào cũng không ra được khỏi sáu cõi. Chúng ta tu hành tốt như thế nào cũng chỉ là phước báu trời, người. Việc này chúng ta nhất định phải hiểu”**. Chúng ta vẫn sống trong vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Chúng ta phải thật làm thì mới thật có thành tựu. **“Kiến tư”** là chấp trước cái thấy của chúng ta là đúng. Chúng ta làm mà vẫn thấy **“ta làm”** thì chúng ta chỉ có phước đức. Chúng ta làm mà không có cái ta thì đó mới là công đức. Công đức giúp chúng ta vượt thoát sinh tử. Phước đức thì chúng ta có thể phải ở trong đường ác mà hưởng phước. Chúng sanh ở đường Ngạ quỷ, Súc sanh vẫn được hưởng phước. Thí dụ như có con chim ưng, con lạc đà giá hàng triệu đô.

Hòa Thượng nói: **“Thậm chí phước báu trời người chúng ta cũng không cho là quả. Trong Phật pháp nói: “Siêu việt sáu cõi luân hồi mới được xem là chân thật có kết quả”**. Chúng ta học Phật chúng ta phải siêu việt sáu cõi luân hồi đó là chân thật có kết quả. Chúng ta ở trong sáu cõi thì dù là chúng ta là Thiên nhân, là vua trời thì đó cũng không phải là có kết quả!

Hòa Thượng nói: **“Phật pháp chân thật là ba thừa: Tiểu thừa, Trung thừa và Thượng thừa”**. Tiểu thừa là từ quả Tu Đà Hoàn đến quả A La Hán. Trung thừa là Thanh Văn, Duyên Giác, Bích Chi Phật. Thượng thừa là quả vị cao nhất Phật, Bồ Tát. Đây là quả

báo chân thật! Người niệm Phật chân thật vãng sanh đó là chân thật có kết quả. Hòa Thượng từng nói: **“Niệm Phật mà không vãng sanh thì không còn việc gì để bàn!”**.

Hòa Thượng nói: **“Quả báo chân thật đều là do đoạn trừ những phiền não, cái thấy cái biết của chính mình. Nếu chúng ta không xả bỏ “tự tư tự lợi” thì chúng ta tu hành như thế nào cũng không có thành tựu”**. Chúng ta tu pháp nào mà chúng ta vẫn còn “tự tư tự lợi” thì pháp đó trở thành pháp Ma vì chúng ta dùng tâm Ma để tu. Có người cho rằng họ niệm Phật có kết quả nên đạo tràng của họ càng lúc càng to. Đó là ý niệm sai lầm! Người xưa nói: **“Người phước nhất định ở đất phước”**. Đạo tràng lớn hay nhỏ là do phước của chúng ta đã định sẵn. Chúng ta niệm Phật thì tâm phải ngày càng thanh tịnh, không bị chi phối bởi tập khí, phiền não. Khi cận tử nghiệp đến chúng ta có thể tự tại ra đi. Đạo tràng ngày càng lớn không phải việc tốt, việc gì chướng ngại tâm thanh tịnh của chúng ta, đó là việc Ma.

Hòa Thượng nói: **“Giáo học của Phật quan trọng nhất là phá mê khai ngộ. Ngã chấp chính là mê. Chúng ta chấp trước thân này là của chính mình nên tạo thành cái ta. Chúng ta chấp trước “tự tư tự lợi” đây là mê”**. Chúng ta tu pháp nào mà chúng ta vẫn chấp trước vào cái ta thì chúng ta không thể khai ngộ. Người niệm Phật chấp trước vào cái ta thì không thể vãng sanh. **“Tự tư tự lợi”** là mê, **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**, **“tham sân si mạn”** là mê.

Tài, sắc, danh, thực, thùý rất đáng sợ! Chúng ta niệm Phật nhưng tâm chúng ta vẫn chìm đắm trong tài, sắc, danh, thực, thùý thì tâm chúng ta không thể thanh tịnh. Hòa Thượng nói: **“Phật A Di Đà có đến tiếp dẫn thì chúng ta cũng nói: “Phật ơi! Ngài chờ con, con còn nhiều việc phải giải quyết!”**. Hòa Thượng không có tài sản nên Ngài không phải viết di chúc. Cả cuộc đời Ngài là một lữ khách, Ngài đến trần gian làm xong nghĩa vụ thì Ngài tự tại ra đi. Cả đời Ngài là tam bất quản: **“Không quản tiền, không quản việc, không quản người”**. Cuộc đời Ngài là bài pháp vô giá cho chúng ta. Ngài không sở hữu mà chỉ mượn của người khác để dùng. Hòa Thượng nhắc chúng ta: **“Phải quên đi chính mình thì mới có thành tựu!”**. Chúng ta không quên đi chính mình mà vẫn còn cái ta, cái của ta thì nhất định chúng ta sẽ đọa lạc!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập
mang lại lợi ích cho mọi người!*